

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

lauantai 15.7.2023

raamattutunti klo 11.00

Kalle Hiltunen

Modernin ja muinaisen lukijan mitteli

Raamattu on antanut toivoa satojen, jopa tuhansien vuosien ajan siellä, missä toivon näköalat ovat summentuneet. ”Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.” (Ps. 23:1) ”Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet” (Ps. 91:11) ”Olen varma siitä, ettei kuolema – voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta.” (Room. 8:38-39) Nämä ja monet muut raamatunkohdat ovat olleet lukuisten ihmisten huulilla juuri silloin, kun kaikki on puuttunut, varjelusta ei ole ollut näkyvissä, kun kuolema on kolkutellut seuraavan hetken takana. Raamatun teksteillä, sen rukouksilla, esimerkeillä ja lupauksilla, on ollut ihmeellinen voima antaa toivoa huomiseen, vaikka ruumiillinen silmä ja järjen päättely olisi näyttänyt, että toivon näköalat ovat sammuneet.

Aabrahamin testi

Myös Raamattu itsessään sisältää kertomuksia huomisen hämärtymisestä. Yksi tässä lajissa järjestyttävimpä on Ensimmäisen Mooseksen kirjan 22. luvun alku, niin sanottu lisakin sitominen, jossa Jumala koettelee, testaa Abrahamia ja antaa hänelle käskyn: ”Ota mukaan ainoa poikasi lisak, jota rakastat, lähde Morian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle osoitan.”. (1. Moos. 22:2)

Aiemmin Jumala on tehnyt Abrahamin kanssa liiton ja antanut lupauksensa, että Abrahamista tulee ”kansojen paljouden isä” (1. Moos. 17:5-6), hänellä tulee lukemattomia jälkeläisiä, kuin taivaan tähtiä tai hiekanjyviä rannalla. Ja nämä jälkeläiset tulevat nimenomaan lisakin kautta (1. Moos. 21:21).

Abraham on järkähtämättä seurannut Jumalan viitoittamaa tietä. Ja nyt Abrahamin on, ollakseen kuuliainen, uhrattava lisak. Jumalan käsky Abrahamille on kuin kolminkertainen puukon

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

kääntäminen haavassa. ”Ota ainoa poikasi, lisak, jota rakastat.” Ei riitä se, että Jumala käskää ottaa lisakin, vaan hän vielä käskyssään toteaa, että se on muuten ainoa poikasi ja hän on muuten se, jota sinä rakastat.

Lukijalle kerrotaan alusta saakka, että tämä on koettelemus, testi. Abraham ei sitä tiedä. Abrahamille paikka on vakava. On poika, ainoa, jota hän rakastaa, ja uhraus.

Luonnontieteen haaste

Mikä on Raamatun kyky tänään antaa toivoa? Modernilla ihmisellä on selkeästi kipupisteitä tai epäilyjä suhteessa Raamattuun. Yksi näistä on liittynyt luonnontieteeseen. Luonnontieteiden kehittyminen, evoluutioteoria ja monet muut tieteelliset harppaukset ovat olleet Raamattua käyttävälle ja tulkitsevalle kristilliselle kirkolle haasteita, mutta niiden kanssa on opittu elämään.

Laajalti kirkon piirissä on ymmärretty maailman ja ihmisen alkua kuvaavien raamatuntekstien vertauskuvallinen luonne ja on hyväksytty, että tieteellisen maailmankuvan ei tarvitse olla ristiriidassa Raamatusta ammentavan uskonnollisen ajattelutavan kanssa. Asiaa on ehkä helpottanut, että 1900-luvulla siirryttiin ikuisen maailmankaikkeuden ajatuksesta alkuräjähdysteoriaan, jota osa vanhan kannan luonnontieteilijöistä kritisoi siitä, että se tuo fysiikkaan uskonnollisia aineksia. Se tuo luonnontieteellisen käsityksen alusta. Ja milläs sanalla Raamattu alkoikaan?

Sattumoisin muuten alkuräjähdysteorian kehittäjä, belgialainen tähtitieteilijä Georges Lemaitre oli myös roomalaiskatolinen pappi. Hän tosin korosti teoriaan vaikuttaneen vain tieteelliset havainnot, ei hänen pappeutensa.

Suurempi kipupiste modernin ihmisen suhteessa Raamattuun on ehkäpä moraalinen.

Iisakin sitominen

Kertomus Iisakin sitomisesta, Jumalan Aabrahamille asettamasta testistä, on panokset huomioon ottaen lakonisen toteava. Abraham ottaa aasin, palvelijat, Iisakin, pilkkoo polttopuut ja lähtee matkaan. Kolmantena päivänä palvelijat saavat jäädä, hän ja Iisak jatkavat vuorelle. Iisak kantaa puita, Abraham ottaa veitsen ja tulen (1. Moos. 22:3-8).

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**
 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Uhraus oli toteuttava Morian vuorella. Toisen aikakirjan mukaan se on paikka, jonne kuningas Salomo myöhemmin rakensi temppelin (2. Aik. 3:1). Joillakin antiikin kristillisillä saarnaajilla oli tieto, että paikka on sama, jossa Kristus ristiinnaulittiin. Joka tapauksessa, ollaan pelastushistorian tapahtumien areenoilla.

Tämä ei kuitenkaan Abrahamia lohduta. Hänellä on mielessä poika, ainoa, jota hän rakastaa. Ja uhraus.

lisäkin mieleenkin alkaa nousta epäilyjä. Hän kysyy: ”Tässä on tuli ja puut, mutta missä on karitsa polttouhriksi?”. Abraham vastaa: ’Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan polttouhriksi, poikani.’” (1. Moos. 22:7-8)

Heprean kielisestä alkutekstistä ei voi yksiselitteisesti sanoa, että Abrahamin vastauksen viimeinen sana ”poikani” on puhuttelu. Se voitaisiin tulkita myös vastaukseksi lisäkin kysymykseen tyyliin, ”Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan polttouhriksi”, kaksoispiste, ”poikani” tai ”ja se uhri on poikani”. Jos näin on, on kertomus vielä hurjempi. Jopa lisä on mukana tässä uhraamisen mielettömyydessä. Ei sano vastaan, on ääneti kuin karitsa, joka teuraaksi viedään.

Vuorelle saavutaan, Abraham sitoo poikansa puiden päälle, veitsi kohoaa. Silloin Herran enkeli keskeyttää toimituksen, Jumala paljastaa, että kyseessä oli testi. Herra on katsonut vuorelle oinaan polttouhriksi lisäkin sijaan. Jumala antaa siunauksensa Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen. (1. Moos. 22: 9-18)

Moraalin haaste

Modernin ihmisen raamattusuhteelle moraalit, käsitys siitä, miten täällä tulee elää, näyttää olevan kipupiste. Sen vaikutus näkyy tämänhetkessä Suomessa. Raamattua voi olla vaikea pitää uskon, toivon ja rakkauden lähteenä, kun sen koetaan edustavan moraalisesti hankalia ajatuksia. Kipupistettä vahventaa se, että mediassa kristinusko tai Raamattu tulee esille usein silloin, kun joku raamatun seuraajaksi itsensä julistava kristitty tai taho vaatii muutosta johonkin moraaliseen tai elämäntavalliseen ilmiöön. Näitä otsikoita seuraten Raamattu näyttäytyy vain moraalit ja elämäntapaa julistavalta lakikirjalta, joka on vieläpä auttamattomasti vanhentunut.

Yksi vaihtoehto kipupisteen äärellä on valita yksi moraalikoodisto, elämäntapa ja pistää Raamattu erilaisilla tulkinnallisilla metodeilla edustamaan vain sitä. Vaatia muiltakin, että juuri tätä minun elämäntapaani täytyy muidenkin noudattaa, ja perustella se Raamatulla. Raamattukirjat ovat syntyneet pitkän ajanjakson saatossa. Sieltä löytyy aineksia monienkin erilaisten elämäntapojen

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

perusteiksi. Voimme kukin intressiryhmä valita omamme, julistaa, että tämä on Raamatun mukainen elämä ja sitten riidellä keskenään verissä päin tulkintojen oikeellisuudesta. Tätä taitaa jo tapahtua.

Mutta onko muuta tietä? Ovatko Raamatun kirjoittajatkaan tai sen varhaiset tulkitsijat tarkoittaneet tällaista? Voisiko Raamattu olla uskon, toivon ja rakkauden lähde useille eri ihmisryhmille, jotka jakavat erilaisia arvoja ja maailmankuvallisia käsityksiä? Tuskin menneisyydessäkään orjat, köyhät työläiset ja palatseissa asuva ylimystö ovat jakaneet samaa maailmankuvaa. Silti kaikkia ryhmiä Raamattu on osannut puhutella.

Väittely Jumalan kanssa

Miksi Abraham ei kyseenalaistanut Jumalan käskyä uhrata lisäk? Aiemmin hän oli nimittäin käynyt väittelyn Jumalan kanssa. Kun Jumala kertoi Abrahamille aikomuksensa hävittää Sodoma, Abraham alkoi tinkiä: "Aiotko sinä tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? Ehkä kaupungissa on viisikymmentä hurskasta. Tuhoaisitko sen silloinkin. Etkö armahtaisi tuota paikkaa niiden viidenkymmenen oikeamielisen vuoksi." (1. Moos. 18:23-24) Jumala myöntyy Abrahamin pyyntöön, mutta Abraham ei tyydy tähän. Hän ottaa asian uudelleen puheeksi: "Entä jos viidestäkymmenestä puuttuu viisi". Ja aina vain uudelleen Abraham häiritsee Jumalaa, kunnes päästään lukuun kymmenen. Jos kaupungista löytyy kymmenen oikeamielistä, Jumala säästää kaupungin. (1. Moos.18: 27-32)

Minua on kiehtonut Abrahamin Jumalan kanssa käymä kaupankäynti. Jumalasta piiritty usein kuva ehdottomuudesta, jonka kanssa ei neuvotella. Mutta Abraham neuvottelee, ja onnistuu. Hän vetoaa Jumalan laupeuteen. Jumala laskee lukua aina vain alemmaksi.

Samanlainen kohta on Matteuksen evankeliumissa, missä kanaantilainen nainen ryntää Jeesuksen perään ja pyytää hädässään apua, kun hänen tyttärtään vaivaa paha henki. Jeesus tyrmää tämän vieraaseen kansaan kuuluvan naisen sanoen, että hänet on lähetetty vain Israelin kansaa varten. Nainen ei luovuta ja Jeesus tokaisee vielä tylymmin: "Ei ole oikein ottaa lapsilta leipää ja heittää sitä koiranpenikoille." Tähän nainen vastaa: Ei olekaan, mutta saavathan koiratkin syödä isäntänsä pöydältä putoavia palasia." Silloin Jeesus heltyy, muuttaa mielensä, parantaa naisen tyttären ja kehuu naisen uskoa. (Matt. 15:21-28.)

On todettu, että tämä on ainut kohta evankeliumeissa, missä Jeesus häviää väittelyn ja muuttaa mieltään. Fariseukset ja kirjanoppineet yrittävät monta kertaa, mutta vain tämä vierasuskoinen nainen onnistuu. Naisen perustelu on erilainen kuin kirjanoppineiden ja fariseuksien. Hän ei vetoa

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

korkeaan asemaansa ja oppineisuuteensa, vaan alhaiseen asemaansa, siihen että isäntä antaa halveksittujen koiranpenikoidenkin poimia murut lattialta. Kuten Abraham aiemmin, myös tämä nainen vetoaa isännän laupeuteen.

Eikö Abrahamilla olisi myös lisäksi liittyvän testin kohdalla ollut syy vedota Jumalan laupeuteen? Aiemmin, kun asia ei ollut hänelle henkilökohtainen, hän neuvottelee ja tinkii. Mutta nyt kun on kyse hänen omasta asiastaan, hän vain toteuttaa käskyn. Muita hän on kyllä auttanut, mutta omassa asiassa hän ei katso oikeudekseen nousta Jumalaa vastaan.

Järjen kritiikki

Aabrahamin testin ja koko kertomuksen vaikutusvaltaisimpia kritikoita on ollut filosofi Immanuel Kant (1724–1804). Muotoillessaan järjen mukaisen uskonnon periaatteita, hän sanoo, että käskyn on oltava jotakin muuta kuin jumalallinen, mikäli se ei ole järkeen perustuvan yleisen moraalilain mukainen, vaikka se tulisi kuinka majesteettiselta taholta tahansa. Kantin mukaan Abrahamin olisi välittömästi Jumalan käskyn kuultua tullut kieltäytyä, koska on aivan varmaa, ettei hänen tule tappaa poikaansa ja todeta, että varma en kuitenkaan ole siitä, että tuo ääni tulee Jumalasta.

Kantin kritiikki tiivistää modernin ajan epäilyä Raamattua kohtaan moraalien saralla. Jos ja kun ilmoitus sisältää moraalisesti arveluttavia piirteitä, on syytä herättää epäily koko ilmoitusta kohtaan.

Muinaisen ihmisen ymmärrys moraalista

Modernin ajan moraalinen kritiikki Raamattua kohtaan sisältää ajatuksen, että Raamatun kertomusten kirjoittajat ja he, jotka ovat näitä kertomuksia ryhtyneet käyttämään pyhinä teksteinä, ajattelisivat kertomusten sisällön liittyvän moraaliin ja että nämä muinaiset ihmiset olisivat ajatelleet moraalista, hyvän elämän sisällöistä, ratkaisevasti eri tavalla kuin nykyiset ihmiset. Juutalainen tai kristillinen historia ei kuitenkaan tunne sellaisia tapauksia, joissa yhteisöt tai edes yksilöt olisivat tämän kertomuksen äärellä päätyneet ajatukseen lapsiuhrista. En usko, että muinaisten, näiden raamatunkertomusten ensimmäisten kertojien ajatus lasten uhraamisesta on poikennut Immanuel Kantin ajatuksista.

Juutalaiset varhaiset Tooraan tulkitsevat selitykset vahvistavat tämän. Eräissä varhaisissa Targumin laajennuksessa kerrotaan, että näiden tapahtumien jälkeen Abraham laittaa Jumalan koville,

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

syyttää Jumalaa siitä, että tällä mielettömällä käskyllä hän saattoi omat aiemmat lupauksensa vaaraan ja Abraham joutui tukahduttamaan oman rakkautensa poikaansa. Abraham vaatii vastineeksi tästä mielettömyydestä, että lisäkin lasten joutuessa hätään Jumalan on muistettava tämä sitominen ja armahdettava heitä. Jumalan on pakko suostua tähän vaatimukseen.

Tämä vanha laajennus osoittaa, että myös muinaiselle ihmiselle oli selvää testin pöyrityttävyyttä. Se oli selvää jo tekstin alkuperäiselle kirjoittajalle. Ehkä juuri moraalisen pöyrityttävyytensä takia se onkin osa Raamattua. Muinainen ihminen ei ehkä ollut niin yksinkertainen kuin moderni filosofi antaa ymmärtää.

Katolinen eksegeetti J. Dominic Crossan on todennut: ”Pointtini ei ole, että antiikin ihmiset kertoivat kirjaimellisia tarinoita, ja että me olemme nyt riittävän viisaita ymmärtämään ne vertauskuvallisesti, vaan että he kertoivat kertomuksensa vertauskuvallisesti ja me tyhmyydessämme otamme ne kirjaimellisina.”

Veitsen alle raahatut

Jumala käskee Abrahamin viemään lisäkin polttouhriksi. Varhainen latinankielinen Vulgata-käännös käyttää polttouhrista sanaa ”holocaustum”. Sana on sama, jonka liitämme natsien tekemään juutalaisten joukkomurhaan toisessa maailmansodassa.

lisäkin sitominen on kautta historian ollut juutalaisen marttyyriteologian perusteksti. Vuonna 1986 Nobelin rauhanpalkinnon saanut Auschwitzista selvinnyt juutalainen kirjailija ja aktivisti Elie Wiesel mielestä tähän tekstiin sisältyy juutalaisten kohtalo samalla tavoin kuin koko tulen liekki yhteen ainoaan kipinään. Hän itse sanoo oman kokemuksensa pohjalta samaistuvansa lisäksi, eloonjääneeseen. Monen kohdalla sijaisuhri Oinasta ei tullut, ei enkeliä, joka olisi tarttunut veitseen.

Maailmanhistoria on täynnä moraalittomaan järjettömyyteen väkisin raahattuja, jotka lisäksi tavoin vääjäämättä on viety kohti surmaamista varten kohotettua veistä. Moraalisen järjettömyyden ensisijainen lähde ei taida olla muinaiset uskonnolliset tekstit, vaan ihminen. Jo Raamatun ensilehdet tunnistavat ihmisen moraalittomuuden. Jollakin salatulla tavalla moraalitonta järjettömyyttä huokuva Abrahamille annettu testi on antanut samaistumiskohteen, tuonut toivoa tämän toivottoman todellisuuden keskellä, kun ihmisiä on viety kohti kohotettua veistä.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Kristus astuu maailman moraalittomuuteen

Varhaiset kristilliset kirkkoisät näkivät Abrahamin kolmen päivän matkassa Morian vuorelle, lisäkin sitomisessa, vertauskuvan Kristuksen kärsimystiehen. Jo juutalaiset raamatunselittäjät olivat ajatelleet lisäkin olleen Abrahamin tavoin tietoinen matkan tarkoituksesta ja suostuneen vapaaehtoisesti uhrattavaksi. Varhaiset Kristityt näkivät Abrahamin vertautuvan Isä Jumalaan, joka antaa ainoan Poikansa kärsimään. Polttouhripuitaan vuorelle kantava lisäkin vertautuu ristiään kantavaan Kristukseen.

Samoilla periaatteilla, millä moderni moraalifilosofia kritisoi lisäkin sitomista, voi kritiikin asettaa Kristuksen kärsimykselle. Siinäkin ei tapahdu oikeus. Miksi viattoman veren täytyisi muka vuotaa? Ja toisin kuin lisäkin sitomisessa, miksi viime hetkellä Jumalan enkeli ei tartu vasaraan, joka ollaan lyömässä viattoman käden lävistävään naulaan?

Mutta, samalla tavalla kuin lisäkin sitominen on lohduttanut moraalittoman mielettömyyden raahatessa viattomia uhriveitsen alle, samalla tavalla saman mielettömyyden painamat ovat saaneet lohtua Jumalasta, joka Pojassaan Golgatalla alistuu ihmisen moraalittoman murhanhimon, ihmisen synnin saastaisuuden tuomittavaksi. Jollakin salatulla tavalla Kristuksen mieletön uhri on kaikista mielekkäin Jumalan vastaus tämän mielettömän maailman keskellä.

Jumalan sana luo

Modernille ihmiselle on kiusaus lukea Raamatun ikiaikaisia tekstejä analysoiden, miten ne täyttävät moraalin korkean standardin.

Myös kirkossa on alituinen kiusaus tuoda esille Raamatusta pohdintoja siitä, miten täällä tulisi elää. Tätä kirkolta odotetaan. Media kysyy piispoilta ja kirkon edustajilta, mitä kirkko on mieltä milloin mistäkin ajassa esillä olevasta moraalista kysymyksestä.

Mitä suuremmalla äänellä kristittyinä tuomme esiin Raamatullisia perusteita elämäntavalliseen keskusteluun, sitä enemmän kristinusko näyttäytyy Raamattuun eri tavalla suhtautuvien näkökulmasta toisia moralisoivalta ylimielisten paremmintietäjien porukalta ja sitä helpommin useammat irtautuvat kirkon yhteydestä. Yhteiskunnan pitää pystyä määrittämään rasismi vältettäväksi asiaksi ja jokaisen jakamaton ihmisarvo hyväksi asiaksi pelkästään Jumalan luoman järjen ja omantunnon avulla, vaikka Raamatustakin näihin asioihin löytyy kelpo perusteet.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Raamatun käyttäjät ovat kautta historian tienneet, että syvällisimmät, eniten toivoa huomiseen antavat Raamatun tekstit ovat jotakin muuta kuin elämäntavallisten ohjeiden luetteloita. Tänäkin päivänä Raamattu voisi olla houkuttelevampi, mikäli se saa pysyä sillä alueella, minkä se on kautta historiansa osannut parhaiten.

Johanneksen evankeliumin alun mukaan Jumalan sana luo (Joh. 1:1-3). Vanha slogan kuuluu, Ihmisen sana kuvaa, Jumalan sana luo. Raamattu, Jumalan Sana, ei ole parhaimmillaan, kun se kuvaa, miten asiat ovat olleet (historia) tai ovat nyt (luonnontieteet), tai miten asioiden tulisi olla (moraali). Se on parhaimmillaan, kun se luo – kun se luo uutta elämää, luo uskoa, toivoa ja rakkautta tämän maailman tuhovoimien keskellä. Tähän tarkoitukseen on alun alkaenkin sekä lisäksi sitominen että Kristuksen kärsimystie Raamatun tekstinä tarkoitettu.

Moraalittoman maailman toivo

Jos Abraham olisi toiminut kuten Immanuel Kant olisi toivonut, keskustelu Jumalan kanssa olisi päätynyt lyhyeen. Hän olisi kieltäytynyt testistä, päätenyt ajattelemaan, että ääni ei ollut Jumalan. Jos Kristuksen kärsimystiellä olisi tapahtunut oikeus ja kohtuus, moraalinen puhtaus, Vapahtajaa ei olisi vangittu. Kärsimystie olisi ollut vain tie.

Mutta Raamatun lähestymistapa on toinen. Jumalan lähestymistapa on toinen.

Maailma on täynnä kohtaloita, missä ihmisiä raahataan lisäksi tavoin sidottavaksi puiden päälle, kohotetun veitsen alle. Maailma on täynnä eri tavoin ristille raahattavia.

Tänään täällä on meitä, jotka olemme kärsineet maailman moraalittomuudesta. Täällä on meitä, jotka olemme kasvattaneet maailman moraalittomuutta ja vieneet viattomia kohti kohotettua veistä. Täällä on meitä, jotka olemme sekä moraalittomuudesta kärsineitä että tuota moraalittomuutta aiheuttaneita.

Jos Raamatun tekstit olisivat moraalisesti puhtaita, niiden kyky antaa toivoa maailman epäoikeudenmukaisuuden syövereiden keskellä murenisi. Jos Raamatun tekstit olisivat moraalisesti puhtaita, olisi moraaliset ongelmat kirjan tekstin tasolla kirjoitettu selviksi. Mutta kun ne eivät vain kirjan tekstissä puhtaaksi kirjoittamalla selviä.

Jos olisi tapahtunut oikeus, tuomion olisi Kristuksen sijaan saanut Barabbas. Silloin ei Jumala olisi astunut Pojassaan alas kärsivän rinnalle eikä Kristuksen tie antaisi toivoa ihmiselle, joka on epäoikeudenmukaisen vainon, väkivallan, pettymyksen tai tuomion keskellä.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Uskonnossa pitää olla kyse jostakin muusta kuin moraalisesta puhtaudesta, koska maailma ei ole moraalisesti puhdas. Iso osa ongelmista liittyy siihen, että me emme ole moraalisesti puhtaita. Jumalan vastaus tähän moraalittomuuteen on jotakin paljon enemmän kuin vain elämäntavallisten ohjeiden luettelo. Hän itse astuu kohotetun veitsen alle, kärsimään ja kantamaan moraalittoman maailman tuskat ja vaivat. Hän laittaa oman huomisansa alttiiksi antaakseen toivon huomiseen.

KIRJALLISUUS:

Ancient Christian Commentary on Scripture. Old Testament II. Genesis 12–50. Ed. by Mark Sheridan. Inter Varsity Press. 2002.

Hautala, Jukka: Seitsemän kertaa seitsemän. 49 sanaa Raamatusta, kristinuskosta ja kulttuurista. 2019.

Huovinen, Eero: Pappi? WSOY. 2001.

Karjalainen, Urpo: Jokiravun kääntöpiiri. Ilmoituksen, moraalin ja ikuisuuden leveyksillä. Herättäjä-Yhdistys ja Kirjapaja. 2010.

Veijola, Timo: Abrahamin uhri. Valistuneen jumalakuva loppu? Teologinen aikakauskirja 1987: 179–191.